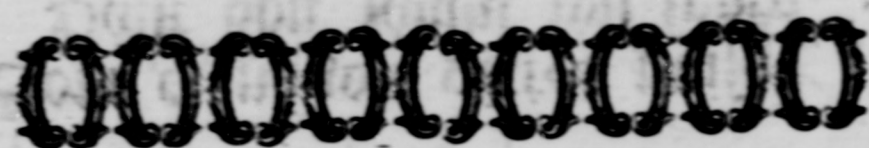

2.
Gott hon bället flas,
Gat ten på fallas,
Stig för och mundaig vilfa:
Mit trims och trams:
Et ondbigt flams,

[illegible]

7.
 I ade Gdthrits ord,
 Ditt, som om Jord,
 Slapp iell flunde, Karl ur h nder.
 Gdthrits adelmod
 M kar han dr god;
 Fast man hatt har gjort sig t nder.
 Fast h r l t det w rit,
 Et d  s  f r rit,
 Som en kallt och fr dder f nta,

6.
 Dem Karl för sin hatt,
 Gorde han et spratt,
 Et mor Kati mätte bafwa
 Wrågger fad rent ut:
 Karl har bin te frut;
 Fafångt ar mot honom ftråfwa.
 Synen fpånde balle;
 Men han fann en hjelte,
 Dem för ingen gifwer wiſta.
 Qia i troft och id,
 Regra eller dö,
 Det fan han; men aldrig wiſta.

Ibr förfäat och spe,
Bordt sig tilförle,
Och med fog man kunnat wänta.

8.
 Disse taekad' så,
 At han låt et Nå,
 Utaf Gdthriks hjord nedfålla:
 Bårnløst, fattigt djur
 Ar ej swårt på lur,
 Nattetid, at efterfåtta.
 Usla hjelte-dater,
 At, som Skogskrabater,
 Ridswa, stridswa, håria, brånna.
 Bærfert hedersfolk!
 Som kan lymfker dølt
 Så i ofkulds hjerta rånna.

9.
 Dock en värre sak,
 Om så nedrigt wraf
 Funnits i Svens. Gdthes stuga,
 At, som Gummors gris,
 Han, på skålmars wis,
 Sig til sturskhet låtit truga,
 När